

Olivia Vieweg

Bu nasıl iş?

ACAYİP BİR OKUL MACERASI

18.30 Kopyacı'nın
doğum günü partisi
(yaşa Kopyacı!!)

Pazar: Banul toplu
(geziye az kaldı)

Bir ton ödev yap ☆ ☆ ☆
(ya da yapma...)

Aman, boş
versene...

HAHA
HAHA
HA...
HA...

EİSA

MARİ

©tudem

Kopyacı

Olivia Vieweg

Bu nasıl iş?

ACAYİP BİR OKUL MACERASI

 tudem

BU NASIL İŞ? ACAYİP BİR OKUL MACERASI

© 2015, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. A.Ş.

1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

metin hakları © 2014, EGMONT Verlagsgesellschaften mbH,
Schneiderbuch, Cologne

İlk baskı 2014 yılında, Almanya’da *Bin ich blöd, oder was?*
Klassenfahrt des Grauens adı ile EGMONT Verlagsgesellschaften
tarafından gerçekleştirilmiştir.

Bu kitabın telif hakları Anatoliait aracılığıyla alınmıştır.

YAZAN VE RESİMLEYEN: Olivia Vieweg

TÜRKÇELEŞTİREN: Olcay Mağden Ünal

EDİTÖR: Figen Müge Erel

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Eskişehir Yolu 40. Km. Başkent OSB 22. Cadde No:6 Malıköy/Ankara
Tel: 0 312 284 18 14

Birinci Baskı: Kasım 2015 (2000 adet)

İkinci Baskı: Nisan 2017 (2000 adet)

ISBN: 978-605-9153-68-3

Yayınevi sertifika no: 11945

Matbaa sertifika no: 16031

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin
önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde
tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt
ya da diğer yollarla iletilemez.

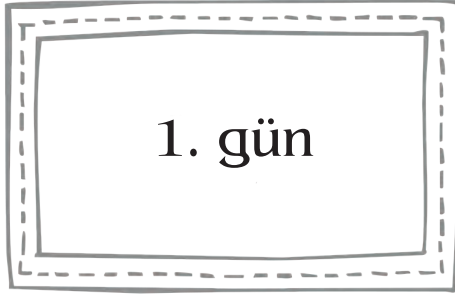
Hoş geldiniz! ☆

Merhaba değerli okur! Bu günlüğe nasıl ulaştığınızı bilmiyorum, ama artık bunun pek bir önemi yok. (Kimse size başkalarının günlüklerini karıştırmamanız gerektiğini söylemedi mi? Eğer karıştırmamışsanız bu şu demek: Ya öldüm ya da acayip ünlü oldum! *huhu*)

↑ Bu acayip güzel olurdu!
♡♡♡

İşte, böyle buyurun!
Bugünlük bedava, yarın
yine ücretli olacak!

Bazen tüm dünyaya şöyle sıkı bir tekme savurmak istiyorum! Bazen mi? En az haftada 1 kere desem, daha doğru olur! Ne de olsa insan formunu korumalı.

Bugün annem bana altı aylığına Mozambik'e gideceğini söyledi.

ALTI AY!

182,5 gün (az önce hesapladım).
Belki bazıları farklı düşünüp bana
“Hey salak şey, niye bu yüzden canını sıkıyorsun ki?
Bu özgürlük demek!” diyebilir.

Ama... ama... herhangi bir anneden söz etmiyorum ki ben!
O dünyanın en havalı annesi! Onun için önemli olan tek
şey dünyadaki yardıma muhtaçların iyiliğidir. Işıl ışıltı bir
hayırseverdir kendisi.

Bayan Mertikat bir sonraki ziyaretiniz
nereye olacak? Peki, sıradaki film projesi
ne zaman?

Bu kadın her yerde bir harika: açılış partilerinde, yılbaşı
ağacının yanında...

Ho ho ho!
Tüm dünyaya barış ve mutluluk diliyorum!

Kız kardeşim

Ah, anne! Şu devasa
memelerini toplar mısın?
Yılbaşı bu yahu!

O sıralar 7 yaşındaydım.

Hatta üstüne dolu
yağarken çöp
topladığında bile!
Kim bunu yapabilir ki?

KİM?!!

(Mesela ben denedim, olmadı.)

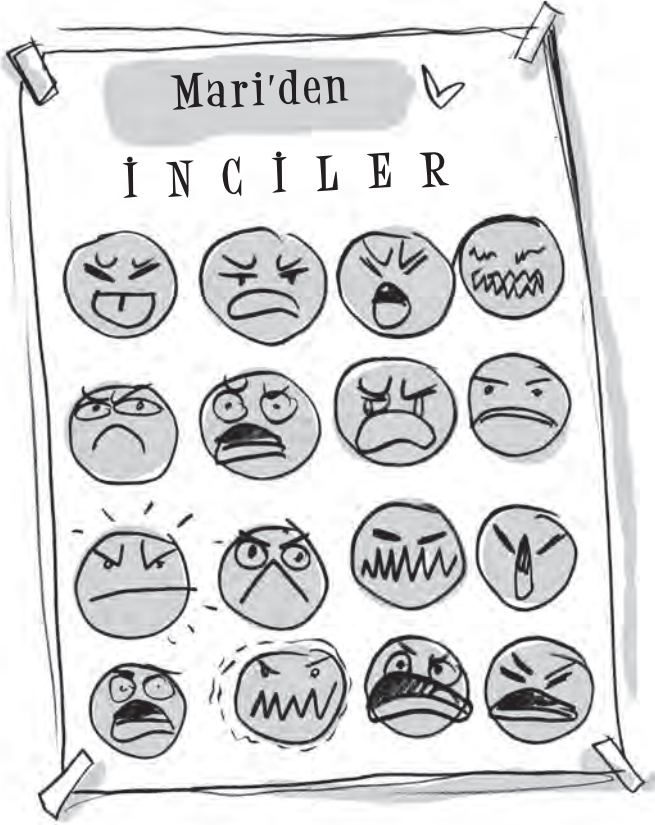

Bir keresinde yine bir aylığına
(bu kez Latin Amerika'ya) gitmişti. O sıralar on iki yaşınday-
dım ve ona her gün somurtan bir surat çizmiştim. Sonra cep
telefonuyla çizdiğim suratların fotoğrafını çekip anneme
göndermiştim. Her güne bir somurtan surat!

Gerçekten çok sinirlenmiştim, yoksa bu
kadar uğraşmazdım.

Bizim havalı gıcık bunun üzerine ne yapsa beğenirsiniz?
Çizdiğim suratları bastırıp koca bir levhanın üstüne
yapıştırdı. Şimdi o levha tuvalet kapımızda asılı.
Anne neden beni yaratıcılığınla cezalandırıyorsun?
ühühü

Bir daha bu kadar uzun süreliğine ortadan kaybolmaya cesaret edemez sanmıştım. Ama şimdi, neredeyse dört yıl sonra, yine aynı şeyi yapıyor işte. Üstelik bu kez altı aylığına! Bu demek oluyor ki o zamanlar... bunun sadece 1/6'i kadar uzundu.

(Hey, bunu kafamdan hesapladım, tamam mı?! *hıh*)

Dâhi!

Ayrı geçireceğimiz zamanı kolay atlatmamız için günlük tutmamızı önerdi. Harika fikir. Ama şimdi fark ettim de ben çoktan birkaç sayfa karalamışım bile. (Bir dakika, hızla başa dönüp yazdığım dâhiyane yazılara bakacağım!)

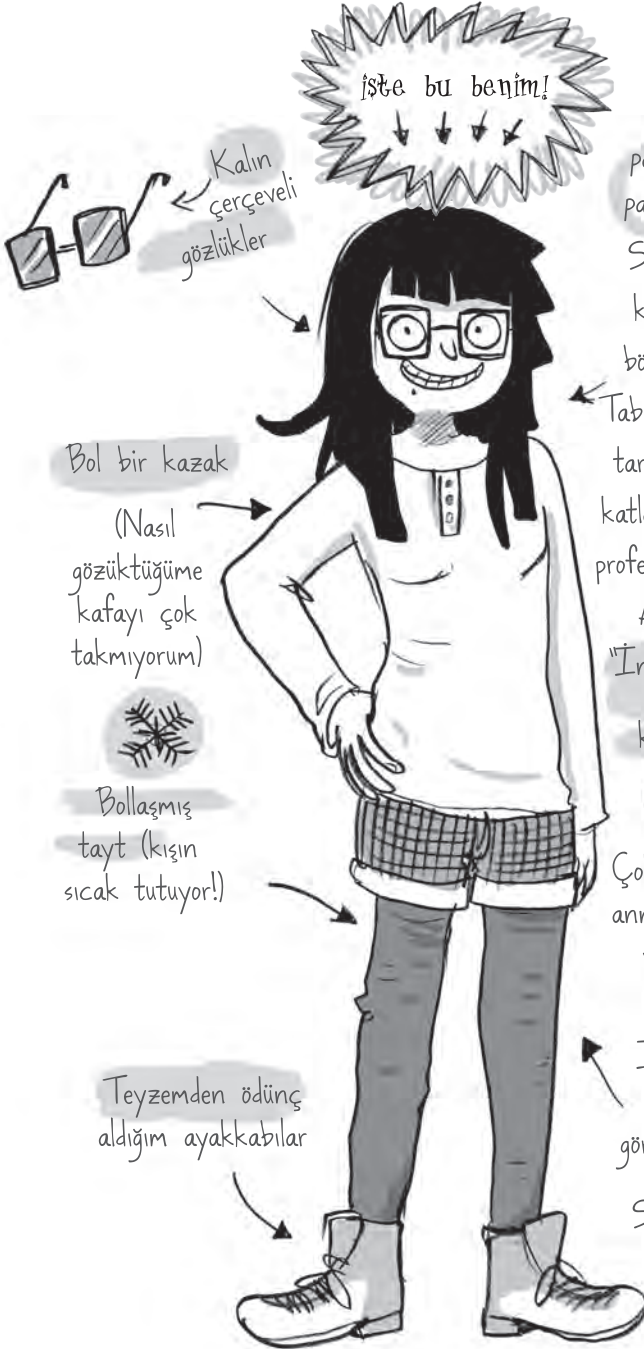

Eh, fena sayılmaz...

Aslında her şeyden önce biraz kendimden bahsetsem iyi olacak. Böylece herkes geleceğin Nobel ödülü sahibini yakından tanımış olur. (Ödülü ne için alacağımı henüz bilmiyorum. Belki de gündelik hayatın sıkıcılığından kurtulmak için bulduğum yollarla alırım!)

* AIKİŞ * * Huhu *
* Şak Şak *
* AIKİŞ *

İşte bu benim!

Kalın
çerçeveli
gözlükler

para
para

Saçlarımı kendim
kestim. Sonuçta
böylesi daha ucuz!

Tabii ne yazık ki bir
tarafta böyle tuhaf
katlar oluyor. (Bu işin
profesörü falan değilim.)

Ama anneme göre

"İnsan yediği haltın
sonucuna
katlanmalı!"

Çok iyi söyledin
anne! Aynen öyle
yapıyorum!

İş çamaşırlarımın
nasıl gözüktüğünü
görmek ister misiniz?
Hı?

Saçmalamayın, sizi
ucubeler!

Bol bir kazak

(Nasıl
gözüktüğüme
kafayı çok
takmıyorum)

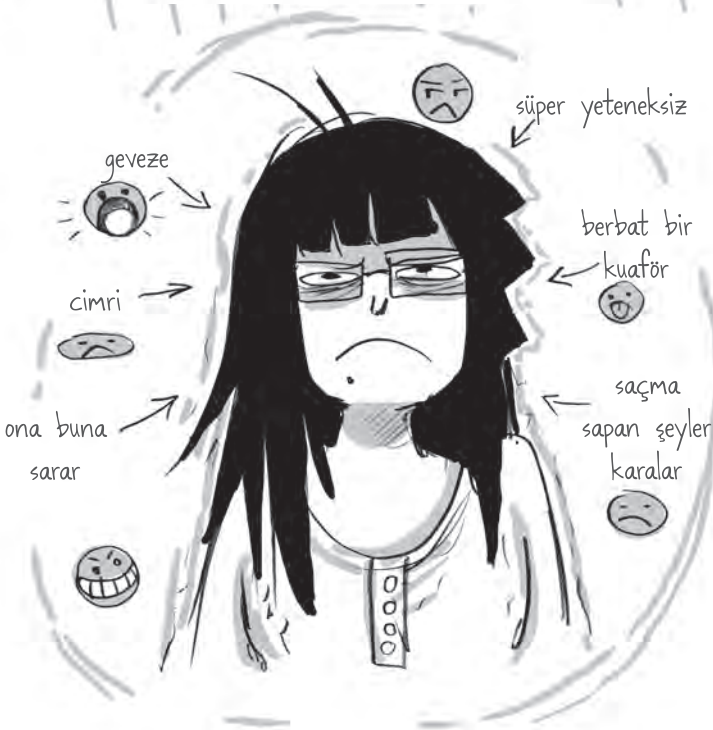
Bollaşmış
tayt (kışın
sıcak tutuyor!)

Teyzemden ödünç
aldığım ayakkabılar

Kendimi çizdiğim resmi okulda dolaştırıp sınıftakilerin benimle ilgili düşüncelerini yazmalarını istemekle BÜYÜK bir hata yaptım.

Diğerleriye beni böyle görüyor:

Neyse, ben de hiçbirini Nobel ödülü törenime çağırmam! Tabii ileride doğru düzgün davranmaya başlarsa belki kırmızı halıda ismimi haykırmalarına izin verebilirim. Ama: **BELKİ!**

Mari!

Mari!

Sen bir numarasın!

Bunu hak ettin!

Mari!

Biz rezil insanlarız!

Bir seneyi aşkın bir süre önce çok özel bir sınıfa alındım. Dâhiler sınıfı. Ve ben de onlardan biriyim! Öyle düşünüyordum. Bir yıl önce bir Seçkinler Sınıfı olacağını ve bu sınıfa girmek için sınav yapılacağını öğrendiğimde kendimden emindim: “Hey, benden bahsediyor olmalılar!”

Bütün öğrencilerin katılması gereken üç günlük bir sınavdı bu. Öncesinde deli gibi çalıştım ve hayatımda ilk defa bir şeyler öğrendim.

Hmm. Matematik kitabım hâlâ paketinin içinde

Neyse iyisi mi böyle bırakayım. Şimdi kirlenir falan...

Havuz kenarında bile inekledim, hırslıydım.

Söylesene Mari,
senin biyoloji çalışman
gerekmiyor muydu?

Şu anda bazı ilginç
ayak mantarlarını
inceliyorum.

Öyle ya da böyle tüm gücümü topladım ve çok değerli
günlerimin saatlerini sınav için yeni şeyler öğrenmeye
harcadım. Ben ki o güne kadar hiçbir ders kitabını
başından sonuna incelememiş bir insandım, bir an olsun
vazgeçmedim!

SABAHLARI

Vay be bu
baskıda 30 kişinin
adı geçiyor...

AKŞAMLARI

Tek baskıda 20 kişi mi?!
Delirmiş olmalılar...
Kim bunların parasını veriyor ki?

Neyse, epey anlattım sayılır... sanırım şimdi yatacağım. Hızlıca Jason Woodville'in Tumblr hesabındaki yeni fotoğraflarına bir bakayım da, tabii sonra da Heia'nınkilere.

Ona âşığım!
← (Camdan gözü olan
bir Hollywood yıldızı.
Çok karizmatik!)

Günün suratı:

Ah, boş bir sayfa!
Yılan dansı zamanı!

2. gün

Sabahın körü, kahvaltı masasındayım ve devasa bir peksimeti keskin kenarları dudaklarımı kesmeden ağzıma tıkmaya çalışıyorum.

(Belki Batman'deki Joker de yüzündeki o gıcık sırıtışı böyle elde etmiştir...)

Dün Őu Seçkinler Sınıfı'na kabul sınavını anlatıyordum. Eh, Şey... Benden hayatımda duymadığım bir sürü gerzekçe Şey istediklerinden de bahsetmiŐtim, değil mi?

İSTEDİKLERİ, HAYATIMDA DUYMADIĞIM BİR SÜRÜ TUHAF ŐEYDİ!!!

AAAAAAAAHHHHHHHHHH!!!!!!!

Annemle babam günler öncesinden bunu başaramayacağımı düşündüğünü tatlı tatlı söyledi bana. Aslında bana inanıyorlardı, yani iyi bir insan olduğuma falan, sadece o bir sürü abuk Őeyin bende olduğuna inanmıyorlardı işte. Aslında ilk sınav günü gelip çatığında buna ben de inanmaz oldum.

Merhaba, ben Mari, 15 yaşımdayım. Bir yıldır okulun seçkinler sınıfına gidiyorum, ama sınıf arkadaşlarım dâhiliğimin farkındaymış gibi durmuyorlar! Yetmezmiş gibi, durmadan benimle uğraşıyorlar. Eğer arkadaşların en mükemmeli Kopyacı olmasaydı çoktan bir köşeye çekilip içim çıkana kadar ağlamıştım.

BİR ŞEKİLDE bu kendini beğenmiş ukala bozuntularına günlerini göstereceğiz. DOSTLUĞUN GÜCÜ neymiş, görecekler!

Yalnız önceden uyarayım, keyfiniz bir parça kaçabilir!

Bu arada ablamı da elimden geldiğince sinir etmeliyim (ya da gidip şu cipsteri tirtıklarına göre düzenleyeyim!!)

Hiç durmadan kakaolu kek tükünmeliyim!

H I R R R R ! ! ! ! !

Abur cubur dolabını mutlaka doldurmalıyım!

ISBN: 978-605-9153-68-3

9 786059 153683

www.tudem.com